

[Ministeren for nordiske anliggender.]

henblik på ændringer i landbrugspolitikken, altså den såkaldte Mansholtplan, er fortsat til drøftelse og vil også være det sideløbende med og i forbindelse med udvidelsesforhandlingerne.

Forliget om finansieringsordningen indebærer, at fællesmarkedslandene indfrie de første del af vedtagelserne på topmødet i Haag. Forudsætningerne for at indlede de indbyrdes drøftelser om udvidelse af fællesmarkedet var hermed til stede. En første drøftelse af fællesmarkedets forhandlingsgrundlag ventes at ske på et ministermøde i løbet af denne måned. De seks er på forhånd enige om, at en fælles holdning skal etableres vedrørende følgende 6 punkter: finansieringsordningens tilpasning til et udvidet fællesmarked, overgangsperiodens længde, forholdet til Commonwealth, udvidelsen af Euratom og Kul- og Stålunionen, de institutionelle ændringer og forhandlingsproceduren. Det vil næppe rejse uoverstigelige problemer for de seks medlemslande at nå til en fælles holdning på disse områder.

Jeg skal derefter kort omtale udviklingen i vor samhandel med fællesmarkedet i det forløbne år. Danmarks samlede eksport til fællesmarkedslandene har udviklet sig gunstigt i 1969. Fremgangen har været kraftigst for industrivarernes vedkommende, hvor stigningstakten kommer i nærheden af 18 pct. Også eksporten af landbrugsvarer til dette marked er dog vokset trods de store vanskeligheder, som møder denne eksport. Eksporten af levende kvæg steg betydeligt samtidig med en mærkbar forbedring af prisniveauet. Som følge af stor overproduktion af ost i fællesmarkedslandene var der derimod et betydeligt fald i osteksporten, og der er ingen udsigt til, at dette vil ændre sig i den nærmeste fremtid; tværtimod må man vente, at vanskelighederne skærpes som følge af den forudsatte forhøjelse af fællesmarkedets tærskelpriser for ost.

Eksporten til EFTA-landene steg på ny i 1969, og de nordiske lande har ligesom tidligere været det kraftigst ekspanderende marked inden for frihandelsområdet. Afsætningen af industrivarer til EFTA-området gik frem med ca. en femtedel. Derimod fortsatte stagnationen i eksporten af landbrugsvarer, som kun voksede med et par

procent. Smørekseporten til det britiske marked viste en betydelig nedgang, men vi har dog i modsætning til de fleste andre lande kunnet afsætte vor produktion af smør. Eksporten af bacon og flæsk faldt i første række som følge af et ret kraftigt fald i svineslagtningerne i 1969.

Den danske industrieksport til Storbritannien har i nogen grad været hæmmet af den britiske importdeponeringsordning, der blev indført i november 1968. Deponerings-satsen blev i løbet af 1969 nedsat fra 50 til 40 pct., men i betragtning af den indtrådte stigning i de internationale rentesatser betød dette skridt ingen reel lettelse for eksporten. På baggrund af den forbedring, der er indtrådt for den britiske betalingsbalance, er det berettiget at forvente, at den britiske regering snarest muligt ophæver denne ordning.

Den 1. januar i år trådte aftalen om mindstepriser for eksporten af frosne fiskefileter til Storbritannien i kraft. Det er en aftale, som er blevet til på dansk initiativ, og som er indgået mellem Storbritannien på den ene side og Danmark, Island, Norge og Sverige på den anden. Aftalen var en forudsætning for, at man kunne bevare den toldfri eksport til Storbritannien. Aftalen sikrer bl. a., at den danske eksport af frosne fiskefileter til det britiske marked, som er steget betydeligt igennem de senere år, ikke bliver udsat for pristrykkende konkurrence. Samtidig har man undgået indførelse af mængdemæssige begrænsninger af de toldfri importmuligheder i Storbritannien.

At EFTA-samarbejdet medfører handelsmæssige fordele for den danske forarbejdningsindustri, bekræftes af industrieksportens udvikling. Der er imidlertid ingen væsentlige muligheder for udvidelse af samarbejdets indhold.

Derimod er der opnået enighed om en udvidelse af EFTAs medlemskreds, forhandlingerne om Islands optagelse i EFTA er afsluttet med et positivt resultat. Optagelsen vil ske fra 1. marts i år. Aftalen og den samtidig indgåede nordiske aftale om en industrialiseringsfond indebærer, at der skabes et grundlag for tilpasning af det islandske erhvervsliv til den stærkere konkurrence i et stort frihandelsområde. Samtidig har de nordiske lande ved særlige aftaler tilgodeset konkrete islandske eksportin-